

magott fjes du ser, så snirt som bare —

Takk til mor fra sin gitt!

CD 1 nr. 52

Jeg vet du til varden har fødd meg med smurt.
Vid ditt øyst har jeg dikt, å sagt ved ditt
kjerte. Du væktet vart skritt da jeg lærte å gå,
du lærte meg smakke og høst forstå!

2 vers.

Du fulgte meg ut, plukket blomster på engen.
Var gitt din syk, satt du hos ham ved singen.
Du gjorde vart ønske din dom var så mild. Du
gjettet du kelt først din kjærlighets rid.

3 vers.

Vi ser jeg tilbake bidrømt til fører, var
gang jeg var stygg vi ditt littet meg sør.

jeg sjønte så lite å skatte deg mor, for verbed
for landom for kjærlige ord.
Yours.

Hvor timene iler mot kuledu det takker. En
hilsen jeg sender og varmt jeg deg takker. Tag
med en forglemme i krans fra din gitt. På
gjensyn vi møts når hvert er slutt.